

NATURA ȘI OMUL

Anul III • Nr. 15 • mai 2002 • 8 pagini • Publicație editată de Muzeul Județean de Științele Naturii Prahova

*Lumina Învierii Domnului
să vă aducă pace în suflet,
bucurii și împliniri.*

Hristos a înviat!

Paște fericit!

SIMPOZIONUL NAȚIONAL CREAȚIE-EVOLUȚIE

Ediția a V-a

- *MINUNILE CREAȚIEI...*
- *... ÎMPLINESC
MINUNEA CREDINȚEI*

pag. 2 - 3

TRILOGIE CONSTANTIN BRÂNCUȘI "CALEA SUFLETELOR EROILOR"

pag. 4 - 5

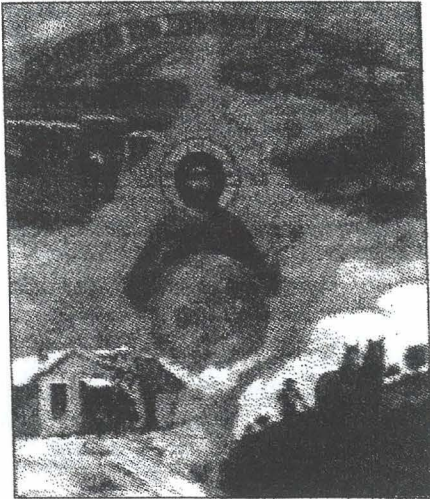
ÎNVIEREA DOMNULUI - SFINTELE PAȘTI -

pag. 6 - 7

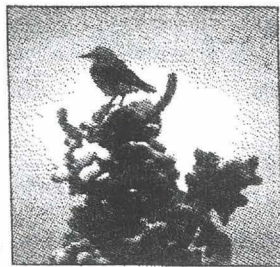
MINUNILE CREAȚIEI...

- Arhimandrit Daniil GOUVALIS -

Când intrăm într-o încăpere și zărim în fața noastră pe perete un tablou pictat deosebit, admirăm lucrarea și suntem gata să întrebăm care este numele marelui artist care l-a realizat. Și, firește, nu este cazul să ne gândim că această operă de artă nu ascunde în spatele ei vreun creator.

Dacă ne îndreptăm acum meditativ ochii la lumea naturală care ne înconjoară, avem de-a face cu capodopere fără egal. Ajunge numai să facem primăvara o plimbare într-o livadă înflorită. Zărind atâtea flori cu minunate combinații de culori, de forme și de miresme, precum și nenumăratele lor specii, suntem entuziasmați. La fel ni se întâmplă și cu penele frumoase ale păsărilor. Aici, la ce să ne referim mai întâi? La sticleți, la fazani, la păuni, la păsările exotice ale focului? La papagali? La păsările colibri? Acestea sunt vreo cinci sute de specii și sunt ca niște mici îngerăși.

Pe penajul lor ca solzii, în timp ce razele soarelui se răsfrâng peste ele, se văd scânteieri ca ale

pietrelor prețioase, smarald, safir sau diamant. Dar păsările paradisului? Frumusețea lor nu poate fi descrisă. De parcă culorile lor ar fi fermecate, îl îmbată și-l încântă pe cel ce le zărește. *Păsări de toate culorile, făcute parcă de o ceață miraculoasă de dimineață!*

Observând din nou aripile subțiri și de toată frumusețea ale nenumăratelor gănganii și mai ales elegantele și multicolorele carapace chitinoase ale coleopterelor, precum este cunoscuta gărgăriță, suntem fermecați cu totul.

La fel simțim privind în azurul mării peștii aurii, mărgăritarele și scoicile.

Ce culori și ce forme au cochiliile melcilor și scoicile! Rotunde, ovale, conice, spiralate, în formă de sfredel, de turn, de chiup sau de fus.

O vrajă-i firea și-un vis, în har și frumusețe.

Ce să mai spui de recifurile de corali? Culori strălucitoare, zidiri fantastice în adâncuri. Și îndeosebi când este vorba de corali în straturi, adică atunci când anumite specii se înalță ca niște castele de basm sau când turnul cu clopotniță ajunge până la 250 m înălțime de la fundul mării! Frumusețea lor este completată de pești minunați. Cu hainele lor țipătoare și multicolore, cu atâtea variații pe scara cromatică, cu însemnele lor contrastante, cu striajunile lor stridente, cu fâșii bicolore, cu țepi ascunși, cu fire vizibile ca puful, de forme și contururi variate... stârnesc un farmec nemaivăzut.

Ce să mai spui despre celelalte încântătoare podoabe ale adâncului, actiniile? Crezi că sunt flori, dar în realitate ele sunt animale în formă de floare, ființe-flori lipite de fundul mării. Din gura lor cresc nenumărate brațe asemănătoare cu petalele crizantemelor și prezintă o gamă largă de culori minunate. Aceste flori exotice în toată varietatea lor - cam vreo mie de specii - cu dimensiunile lor, cu formele lor și culorile încântătoare, acoperă întinderile adâncurilor cu covoare de o frumusețe incomparabilă. În fața unor asemenea priveliști, lumea noastră sufletească vibrează de un sentiment de măreție sfântă. *Cum să nu vedem în spatele acestor lucruri un Artist divin ce nu poate fi supus comparației?*

Pe drept cuvânt a spus un înțelept european că aripa unui fluture poate să copleșească și un ateu. În fața lor pălesc penelurile celor mai buni pictori pe care i-a dat lumea.

Există și fluturii de noapte fosforescenți care, atunci când zboară în întuneric, produc un miraj de nedescris.

Și un alt lucru uimitor: dacă cineva examinează la microscop aripile unui fluture, va vedea pe suprafața lor gravate alte 100.000 de aripioare microscopice de o rară frumusețe. Și numai atât ajunge ca să înalțe imnuri de slavă și să invoce împreună cu celebrul astronom Kepler: *"Mare Artist al lumii! Cu admirație mă uit la lucrul mâinilor Tale!"*

...ÎMPLINESC MINUNEA CREDINȚEI

Crinișorii Maicii Domnului

Credincioșii îmbodobesc icoanele sfinților cu mirt, frunze de dafin, trandafiri, garoafe, violete, crini și alte flori. Uneori, harul lui Dumnezeu, care se manifestă mai viu în zilele de sărbătoare, cade asupra florilor, modifică legile biologice și arată în ochii celor prezenți minuni săvârșite peste legile firii.

În insula elenă Kefallonia, între satele Troianata și Demontandata,

Fir de Trandafir

*Iată-n palma mea răsare
Un boboc de Trandafir.
Se deschide mândra floare,
Cu mirosul ca de mir.*

*Din potiru-i de lumină,
Frumusețe am sorbit
Și din mana sa divină,
Cu iubire m-am hrănit.*

*Ochii-mi sunt scânteii de stele,
Strălucind pe cer senin.
Îmi șoptesc visele mele...
Acum știu de unde vin!*

*Nu mai sunt la fel, vezi bine!
Țes lumină, fir cu fir...
M-am transfigurat în Tine,
Sunt și eu un Trandafir.*

Roxana MANOLACHE

există Biserica "Maica Domnului cu crinii". Începând cu sărbătoarea Bunevestiri, se așează în fața icoanei Maicii Domnului o vază cu crini ce ar trebui să se veștejească după câteva ore. După ce trec patru luni și vine ziua de 15 august - *Adormirea Maicii Domnului* -, într-un mod miraculos înverzesc tulpinile și înfloresc crinii, cu toate că partea de jos a rămurelei rămâne uscată.

În alt sat din sud-estul insulei, Pastra, se petrece aceeași minune. În curtea Bisericii "Adormirea Maicii Domnului", se cultivă crini. În mai, când înfloresc, sunt tăiați și așezați în buchete în fața icoanei Maicii Domnului. Se usucă, dar de la 1 august, când încep slujbele de Paraclisul Maicii Domnului, până la 15 august, prind viață și îmbobocesc. După Sfânta Liturghie a sărbătorii Adormirii, preotul îi împarte ca o binecuvântare creștinilor. Mai demult, icoana se afla în sătucul vecin, Ana Valtes, unde avea loc aceeași minune. Se spune că icoana a fost descoperită de o păstoriță, acum trei sute de ani, pe o culmea numită Gravala, plină cu tufe, la capătul unui izvor, printre crini albi.

La o biserică din insula Lipsos, în Arhipelagul elen al celor 12 insule, există icoana "Maica Domnului a lui Haron", în care Născătoarea de Dumnezeu Îl ține pe Hristos nu ca Prunc, ci ca răstignit pe Cruce. În aprilie 1943, o fată evlavioasă a tăiat crini albi și i-a așezat la icoană. Au trecut săptămâni, luni, iar crinii uscați au început să scoată boboci, mai ales în iulie. La 23 august - când e hramul bisericii - și-au

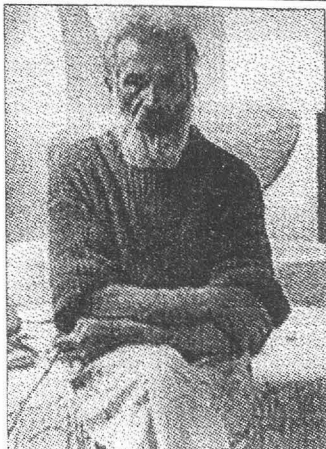
Icoana Maica Domnului a lui Haron

deschis florile cu totul. De atunci, minunea se tot repetă în fiecare an.

Dar și în insula Andros, în satul Alpikia, se întâmplă ceva asemănător. Fetele și femeile cultivă așa numiții "crini sălbatici ai Maicii Domnului". Îi udă cu apă curată și aghiazmă și în mai înfloresc niște crinișori albi înmiresmați, care simbolizează neprihănirea Sfintei Fecioare. A doua parohie a satului este a Sfintei Fecioare "Strămutata", denumită astfel deoarece biserica a rezistat în mod miraculos unei deplasări. Când înfloresc, crinii sunt așezați la străvechea icoană făcătoare de minuni a Maicii Domnului. Puțin după aceea, florile se ofilesc, rămânând numai o tijă subțire și uscată. În preajma zilei de 15 august, părțile uscate ale florilor încep să prindă viață. la hram fiind în apogeul înfloririi lor. Miraculos e modul în care stau crinii reînviați pe geamul icoanei. Sunt suspenzați în aer, ignorând legile staticii. Rămân în această stare de înflorire până în primăvara anului următor, când sunt reînnoiți cu cei din noua generație.

TRILOGIE CONSTANTIN BRÂNCUȘI

“CALEA SUFLETELOR EROILOR”

Reprezentant de seamă al sculpturii românești și sculpturii moderne în general, Constantin Brâncuși (1876-1957) are drept caracteristică îndepărtarea de sculptura tradițională, năzuința de a smulge materiei formele primordiale, arhetipurile. Este o progresie către esență, către simbolurile ultime ale formelor vii din natură, care se realizează printr-un efort maxim de cizelare și înobilare a materialelor folosite.

La Brâncuși, formele geometrice sunt umanizate. Dăltuind piatra, sculptorul a dat de spiritul care sălășluiește în materie, a știut să-l asculte, să-și asculte propriul suflet și astfel să realizeze opere ce exprimă anumite trăiri sufletești, care au prins viață. Pentru a descoperi spiritul

“Nu formele exterioare, oricât de atât mai adânc trebuie să sapi complicate ar fi, sunt și cele reale. temelile.

Aievea este doar esențialul.

Nu-i cu puțință să exprimi o esență, ...Simplitatea este la urma urmei complexitate. Trebuie să te hrănești dacă te mărginești să imiți la suprafață din ea ca să-i înțelegi adâncimea.”

doar exteriorul lucrurilor.

...Cu cât vrei să zidești mai înalt, cu

Constantin Brâncuși

de sălășluiește în materie, Brâncuși a simțit nevoia de a-și elimina “eul” și de a asculta bătând inima naturii. de a se contopi cu ea. Considera că viața trebuie trăită liber, ca pasărea cerului sau peștele mărilor, într-o unire primordială. În ultimii ani de viață, Brâncuși a realizat o puternică purificare, și-a supus simțurile unui control strict, a dormit și a mâncat puțin. Cu o naturalețe perfectă, a căutat ceea ce era mai bun în fiecare lucru, nu a fost egoist și învățase să aibe control asupra simțurilor. Ducând o viață smerită și sacralizându-și activitatea, a reușit să creeze opere cu puteri tămăduitoare, ampla-sate în locuri bine alese. Cele trei monumente incluse în “Calea Sufletelor Eroilor” de la Târgu Jiu - MASA TĂCERII, POARTA SĂRUTULUI (ansamblu de piatră) și COLOANA INFINITULUI-, deși

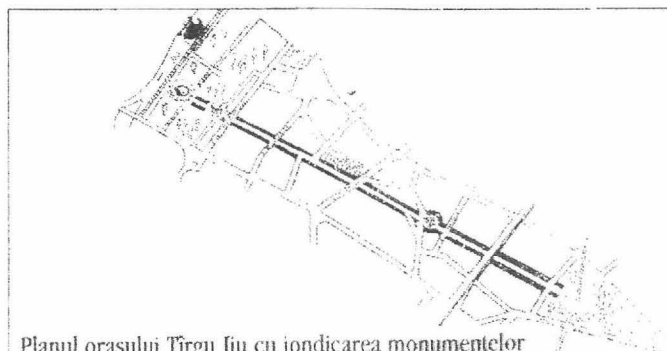
deosebite între ele, au un înțeles unic: *preamărirea vieții în forme creatoare*. Preamărirea ei chiar și în ceasul morții, precum cioabanul Mioriței o vestește.

Drumul pornind de la apele Jiului și străbătând Masa Tăcerii, Poarta Săru-

vieții, darul pâinii:

- Poarta Sărutului reprezintă o poartă a trecerii prin iubire, zămislire de viață, semn al nunții, prevestind rodul semințelor;

- Stâlpu Nesfârșitului reprezintă un stâlp de sprijin pentru suflet - sprijin pentru

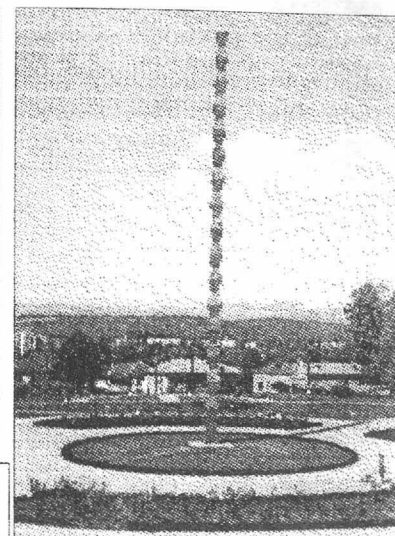
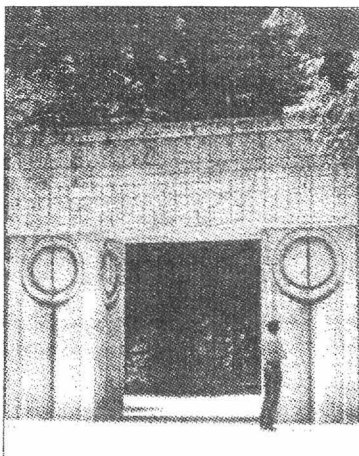
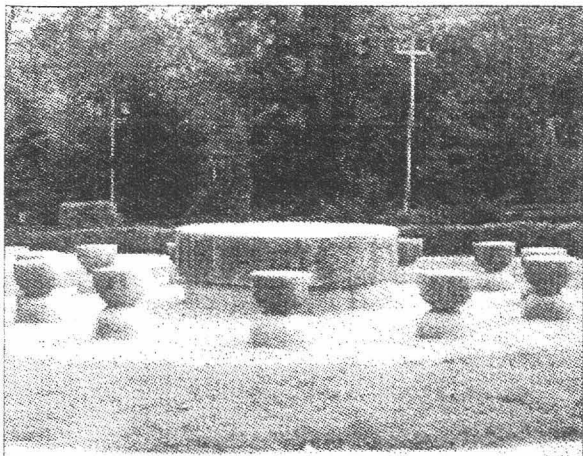
Planul orașului Târgu Jiu cu indicarea monumentelor

tului și Coloana Infinitului. pare a fi, după spusele sculptorului însăși, drumul sufletelor, drumul trecerii printr-o gură de rai, drumul rodului. Astfel, Masa Tăcerii se constituie în masa pomenirii celor care au fost, a acelora cărora li se pregătește trecerea, arată rostul

cei care au căzut, dar și însemn, semn de avânt pentru cei ce aveau să se ridice, așa cum cresc spicele noi din sămânța care încoțește în fiecare an.

Moartea este astfel întâmpinată ca un pas într-un șir de pași, precum semințele în arcu lor.

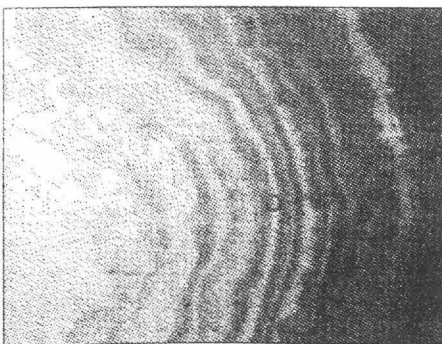

TRILOGIA "CALEA SUFLETELOR EROILOR"

Realitatea pe care o exprimă această trilogie este avântul, conștiința nunții ce o sărbătorim cu nesfârșitul Univers, dorul ce-i însuflețește pe eroi spre absolut.

Din analizele efectuate asupra tipului de piatră la ansamblul "Poarta Sărutului, Aleea Scaunelor, Masa Tăcerii", se constată folosirea în construcție a calcarului de Banpotoc, un calcar destul de rezistent, cu pori de dimensiuni mari.

Este foarte interesantă structura pietrei analizată la microscop (structură concentrică):

-la Poarta Sărutului - travertin format din CaCO_3 sub formă de benzi concentrice micritice în alternanță cu benzi sparitice, în centru

observându-se un nucleu de recristalizare format din cristale euhedrale.

Forma de cerc întâlnită macroscopic la Masa Tăcerii se regăsește la nivel microscopic la Poarta Sărutului, cercul reprezentând curba cu cea mai înaltă simetrie și care admite o infinitate de planuri de simetrie în jurul unei axe de rotație care coincide cu centrul său.

Alături de forma mumi - forma oului-, devenit ou primordial, sculptorul folosește blocurile pătrate, emisferele și cercurile care vrăjesc.

Cercul e prima formă mișcătoare, trăitoare a lumii. Din cercuri cresc și înfloresc toate lucrurile și ideile vii.

Brâncuși a urcat astfel spre izvoarele limpezi ale simplității din tîi strămoșești, operele sale constituind reprezentări unice ale unor arhetipuri, ale unor idei sălășluind în lucruri.

Trilogia "Calea Sufletelor Eroilor" aparține patrimoniului internațional și este foarte importantă refacerea integrității structurale a

întregului ansamblu, astfel încât el să funcționeze la întreaga capacitate.

Eroii care își jertfesc viața pentru un ideal benefic al altora, pentru alții (oameni, animale, plante sau acest Pământ) realizează saltul evolutiv spiritual maxim.

Sfinții sunt eroii religiei creștine, iar eroii sunt similari sfinților din toate societățile, religiile, cultele.

Fiecare generație simte nevoia să își amintească de istoria și de eroii neamului său, să-și stabilească un sprijin în timp și în spațiu.

Astfel eroii trăiesc în veșnicie.

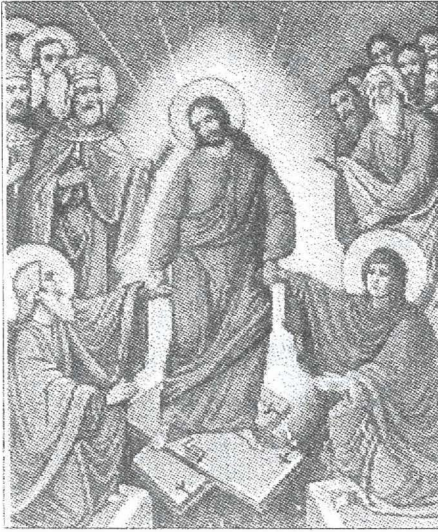
Ne rugăm pentru ei la fiecare Sfântă Liturghie, dar mai ales în ziua de Înălțarea Domnului, când este rânduită "Ziua Eroilor".

Brâncuși, spre pomenire veșnică, a construit din piatră o cale pentru sufletele lor.

Le-a încrustat o masă de pomenire, o poartă de trecere și le-a înălțat o scară spre cer.

Cu harul lor ceresc să ne păzească din înalt, să ne îndrume pașii în lumină.

Rodica VASILE

Învierea Domnului -Sfintele Paști-

Fiecare creștin simte că Învierea Domnului e praznicul cel mai luminat, e sărbătoarea bucuriei și a adevărului; e biruința Vieții asupra morții, a credinței și a speranței în învierea noastră din morți și fericirii veșnice.

În *"această aleasă și sfântă zi, cea dintâi a săptămânii, împărăteasă și doamnă"*, vom căuta să medităm asupra bucuriei pe care Învierea Mântuitorului Iisus Hristos a adus-o în lume, bucurie ce a fost resimțită în iad, pe pământ și în cer.

"Pogorâtu-Te-ai în cele mai de jos ale pământului și ai sfărâmat încuietorile cele veșnice, care țineau pe cei legați, Hristoase" (*Cântarea a 6-a, Canonul Paștilor*).

Iisus Hristos n-a venit în lume spre a mântui o singură seminție de oameni, ci a primit a Se coborî din sânurile Tatălui și a Se întrupa din Fecioara Maria, pentru a răscumpăra întreaga omenire, jertfindu-Se pe altarul crucii, începând de la Adam și până la Iisus Hristos, și de la El pentru întreg neamul omenesc, până la sfârșitul veacurilor. Căci El, Iisus Hristos, este stăpânul celor vii și celor morți, dispunătorul vieții și biruitorul morții.

Înainte de învierea lui Iisus Hristos,

raiul era închis pentru oameni și toți erau osândiți să meargă în iad. De această pedeapsă nu erau scutiți nici cei mai curați și bineplăcuți lui Dumnezeu oameni. De aceea dreptii și proorocii din vechime, întreaga omenire, trăiau cu gândul că va veni Mesia, Cel promis de Dumnezeu, spre a-i izbăvi din focul iadului.

La "plinirea vremii", Iisus Hristos, încheindu-și activitatea mântuitoare pe Pământ, după ce a suferit patimile cele de ocară și moartea pe cruce, a fost așezat cu trupul în mormânt, iar cu sufletul S-a pogorât la iad, pentru a elibera din stăpânirea celui rău pe toți cei aleși și drepti, spre a-i sui la împărăția cerească. Puterile iadului s-au înpăimântat văzând pe Iisus Hristos că eliberează din chinuri și munci pe cei care-L așteptau de atâta vreme spre a primi răsplata credinței și împlinirii poruncilor lui Dumnezeu.

Frumusețea adevărului din luminata zi a praznicului Învierii Domnului, nu Apostolii, nici prietenii Lui au vestit-o prima oară, ci ostașii, acești oameni care n-au petrecut în apropierea lui Iisus, care îl cunoșteau numai după cele spuse de învinuitori, crezând despre El că este un răzvrătit. Dar văzând cele întâmplate după răstignire, s-au convins că nimeni nu l-a furat, ci a înviat din morți cu puterea Sa. Toți cei care au străjuit mormântul strigau în gura mare că Hristos a înviat. Sinedriștii au încercat să le cumpere tăcerea cu bani, cu scopul de a tăgădui Învierea: aceiași sinedriști care, tot cu arginți, plățiseră trădarea lui Iuda.

Ostașilor li se oferă bani, fiind sfătuiți să spună că, în timp ce ei dormeau, ucenicii au furat trupul lui Iisus, spunând că a înviat. Însă ei nu pot face aceasta, fiindcă atunci ce va zice Pilat. *"Voi, atâția fiind, ați dormit în așa fel încât Apostolii au putut veni și au putut să treacă printre voi, fără să vă pricinuiască vreun rău, să ridice piatra, să se coboare în mormânt, să ia trupul lui Hristos, și voi nici unul să nu simțiți nimic? Ce fel de ostași sunteți. În ce chip vă faceți datoria, ce încredere mai pot avea în voi?"*

Știm că legile militare nu erau nici atunci îndurătoare în caz de neîndeplinirea datoriei. Mai mult decât aceasta: se va isca nemulțumire și răzvrătire în popor, pentru că unii zic că Hristos a înviat, iar alții că a fost furat. *"Dar dacă voi ați dori, cu ce puteți dovedi că Apostolii l-au furat? Ce martor poate fi unul care doarme? Ce garanție poate prezenta că spune adevărul despre cele întâmplate în timpul somnului?"* Cugetând la toate acestea, ostașii mărturisesc adevărul despre Învierea lui Hristos. Însuși sutașul Longhin, văzând cele întâmplate, se încreștinează și moare ca martir.

De Învierea Domnului s-au bucurat mai întâi femeile mironosițe și Maica Domnului, care din fierbinte credință și dragoste au mers la mormântul Domnului, ca să îplinească cele convenite după îngropare. Iisus le răsplătește și le întâmpină cu cuvintele *"Bucurați-vă!"* și ele recunoscându-l glasul și blândul chip s-au umplut de o aleasă bucurie sufletească.

*“Învieerea Ta, Hristoase, Mântuitorule,
îngerii o laudă în ceruri și pe noi pe pământ ne
învrednicește, cu inimă curată să Te slăvim”*

(Penticostar)

S-au bucurat Apostolii care, timp de trei ani și mai bine, își clădiseră o credință, o nădejde și o dragoste față de Învățătorul lor, dar care, odată cu patimile și moartea Domnului, începuseră să se clatine în sufletele lor. Acum se aflau în fața lumii plin de ocară și batjocură, căci toți îi întrebau: *unde vă este Împăratul, Învățătorul care a amăgit lumea, iar pe sine nu a putut să se mîntuiască?*

Odată cu Învieerea Domnului, s-a reaprins în sufletele lor făclia credinței, focul dragostei și candela speranței. Se bucură ucenicii, pentru că Iisus îi iartă de îndoiala ce au avut-o în timpul patimilor și pentru că atunci Îl părăsiseră; se bucură și fiindcă Iisus îi înzestrea cu puterea de a ierta păcatele și pentru încredințarea misiunii de a propovădui la toate neamurile cele văzute și auzite de la Iisus Hristos, asigurându-i că va fi cu ei până la sfârșitul veacurilor. Mai mult încă, ei își dau seama că Iisus le cunoaște faptele, vorbele, gândurile, căci atunci cînd li se arată, îi mustră părintește pentru slăbiciunile și îndoielile lor.

Pe toți iubitorii de Hristos, vestea Învierii Lui îi umple

de bucurie, dar pe vrăjmașii Lui îi cuprinde durerea și spaima, frica și mustrarea de conștiință. De la Învieerea Domnului, creștinii nu se mai înspăimântă de moarte, fiindcă efectul ei a fost nimic. Trecerea de la cele pământești înseamnă somn, iar cimitirul este loc de odihnă al celor adormiți întru Domnul. Canonul Învierii ce se cântă azi este alcătuit de Sfântul Ioan Damaschinul și el dă glas simțămintelor noastre de bucurie: *“Ziua Învierii, popoare să ne bucurăm, Paștile Domnului, Paștile! Că din moarte la viață și de pe pământ la cer, Hristos Dumnezeu ne-a trecut pe noi, cei ce-I cântăm cântare de biruință”*. Se bucură cerul pentru că Iisus și-a încheiat misiunea de Învățător, descoperind lumii pe Dumnezeu; rosturile și datoriile omului pe Pământ, răsplata potrivit faptelor bune și plata celor rele, existența locului fericirii veșnice și a celui de pedeapsă nesfârșită. Iisus a adus, prin misiunea Sa de Arhiereu, jertfa răscumpărării, a împăcării omului cu Dumnezeu. El a fost Mielul care, prin sângele Său, ne-a scos din robia diavolului și a morții, călăuzindu-ne la fericirea cerească. Jertfa vieții

lui Hristos este garanția vieții noastre. Azi cerurile se bucură că ușile raiului se deschid și Iisus, biruitor, face începutul fericirii raiului. Azi cerul se bucură că Dumnezeu Tatăl primește în sânul Său și în slava Sa pe Fiul care se întoarce îmbrăcat întru putere și mărire. Astăzi întemeierea Raiului se face, căci, împreună cu îngerii, toți sfinții și dreptii văd pe Acela pe care L-au slujit și urmat, se bucură și cântă, laudă și închinare aducând Sfintei Treimi.

Denumirea de Paști o avem de la cuvântul evreiesc *pascha*, care înseamnă *trecere*. Evreii sărbătoreau Paștile în amintirea scăpării lor din robia Egiptului și trecerea lor în țara Canaan, locul fericirii. Paștile creștinilor înseamnă trecerea de la robia morții la împărăția vieții veșnice. Între mielul pascal al evreilor și Iisus Hristos, care e adevăratul Miel ce

ridică păcatele lumii, este o strânsă legătură. Iar întâmplarea proorocului Iona, care a fost înghițit de chit, stând înlăuntrul lui 3 zile și apoi dat afară nevătămat, preînchipuie moartea și Învieerea Domnului. Precum prin Adam toți mor, așa și prin Iisus Hristos toți înviază (I Cor. 15, 22). Atât raiul cât și iadul sunt deschise; între ele se află locul judecății. Cine se judecă fără milă pe sine, cine se răscumpără pe sine din vâltoarea păcatelor, cine își mărturisește și recunoaște vinovăția sa, căin-du-se, acela va fi judecat cu blândețe de către Iisus Hristos și va trece de la moarte la viață și de pe pământ la cer.

Cu bucurie să aducem astăzi, entuziasta mărturisire apostolică a biruinței asupra morții: *Hristos a înviat!*

Pr. Gheorghe LAZĂR,
Protoiereul Protoieriei
Ploiești

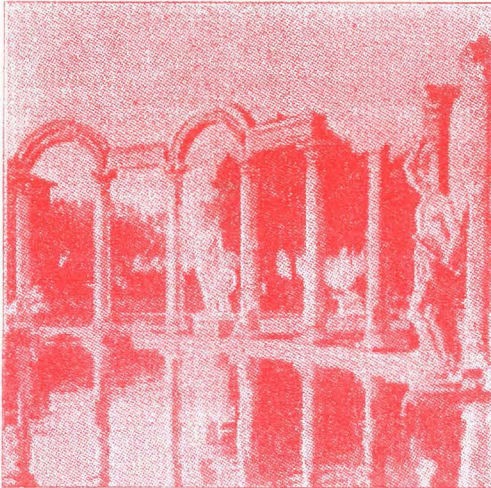

Grădina - un colț de Rai

Oamenii au fost mereu dornici să aibă pe Pământ un colț de Rai. Grădina este o imagine a sufletului, un tainic vis devenit realitate prin lucrarea mâinilor și a naturii. Ca și trupul, sufletul nostru se hrănește cu roadele ei.

Priviți o floare: ea vorbește prin culorile, forma și parfumul ei, astfel încât starea noastră interioară se transformă, o pace se așterne peste suflet; se deschide și el ca o floare, pentru a oferi iubirea sa.

GRĂDINILE ROMANE (IV)

Grădina lui Hadrian

De la grădinile publice cu teatru (Pompei) înconjurat de portice și statui, apoi de masive de platani, străbătute de alei cu borduri de buxus, se trece mai târziu la cele cu terme (băi publice).

Vila de pe Tibru a lui Hadrian (împărat al Romei 177-138 î.H.), actuala grădină Tivoli, dă o imagine atotcuprinzătoare a ceea ce era

arhitectura grădinilor romane.

Era așezată la poalele Apeninilor de unde, spre vest, se vedea Roma; avea amenajări în terase, portice și bazine, săli mari susținute de coloane mărețe, de unde se cobora pe rampe cu pante dulci până jos la parter.

În spatele palatului erau construcții cu rol decorativ, educativ și utilitar, piscine, terme, terenuri de jocuri, trei teatre, un natatorium, liceum și Academia.

Tot în acel spațiu era o construcție ornată somptuos, care servea ca templu și castel de apă.

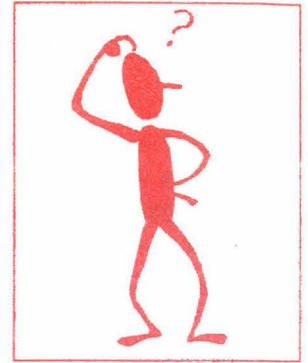
În nișe speciale erau așezate divinitățile egiptene, printre care se afla Sinapis, divinitatea din Canope a cărei statuie ocupa centrul absidei.

Apa condusă prin căderi, din treaptă în treaptă (mici cascade) și prin vase adecvate, constituia un alt decor.

Probabil că acest canal majestuos l-a inspirat mai târziu pe Philibert Delorme să proiecteze canalul din Parcul Versailles.

Daniela URSU

Știați că...

• ...Încă înainte de descoperirea Americii, în Europa se aducea din Asia tropicală un lemn roșu numit "brazil"?

Era întrebuițat la fabricarea mobilei de lux, a ornamentelor. Din el se scotea și o substanță colorantă numită și azi "brazilin". Curând după descoperirea Americii, primii colonizatori ai Braziliei au descoperit în pădurile ei același arbore roșu, care a dat numele întregii țări. Arborele a fost exportat în Europa sub numele de "pambrazil" (arborele brazil).

NATURA ȘI OMUL

Publicație editată de MUZEUL JUDEȚEAN DE ȘTIINȚELE NATURII PRAHOVA

Apare sub îngrijirea unui colectiv de specialiști coordonat de Emilia IANCU,
Director al Muzeului Județean de Științele Naturii Prahova

Redactor șef:
Roxana MANOLACHE
Adresa redacției:
Str.Sbt. Erou Călin Cătălin
nr.1 - Palatul Culturii -
Ploiești, 2000, jud.Prahova
Tel.:044-123719; Fax:511970

Tipărită la
EDITURA BIOEDIT
a Muzeului Județean de
Științele Naturii Prahova

